

סיפור השבוע

"בבקשה", התחנן רבי דוד, "האץ בסוסיך, אני חייב, חייב להשיגו!"
אחר שעה ארכה של דהרה נראתה העגלה הנכספת. רבי דוד, נרגש
ונסער, ירד מן העגלה ועצר את העגלון, שהסיעו לחתונה.
"אנא", אמר בקול נשבר, "סלח לי, על שקראתיך שלומיאל!"
ולתדהמתו ענה העגלון: "אינני מוחל!!" "מדוע?" שאל רבי דוד
בתמיהה ומיד המשיך - "ראה, מיד אחרי חופתו של בני עזבתי את
החתונה, את כל המזמנים, אשר באו להשתתף בשמחתי, שכרתי
עגלה ורדפתי אחריו שעה ארוכה, כל זאת כדי לבקש מחילה...אנא
הבן, חשוב היה לי להגיע בזמן לחתונתו של בני, והחתן - גם הוא
היה קצר רוח ומתוח, ולכן סבלנותי פקעה..."אולם העגלון בשלו:
"אינני מוחל!"

"מוכן אני לתת לך, כל מה שתבקש", התחנן רבי דוד, "אפילו...אפילו
מאה דינר, ובלבד שתמחל לי!" והעגלון ניענע את ראשו בתקיפות:
"אינני מוחל!" חשב רבי דוד ואז שאל - "ומה בכל זאת אוכל לתת לך,
כדי שתמחל לי?" שאל רבי דוד. "אם תתן לי", השיב לו העגלון,
"מחצית מן העולם הבא שלך - אז אסלח לך!"
רבי דוד הוציא מכליו נייר וקסת דיו ואמר: "בסדר גמור, הנה אני
מקנה לך מחצית מן העולם הבא שלי. ועכשיו...". "עכשיו מחול לך",
חיך העגלון.

בניו של רבי דוד ציינו בהקדמתם לספריו את המעשה הזה והוסיפו
כי, כנראה, משמים העמידו את הגאון המופלג, רבי דוד בכר, בניסיון
כדי לראות, עד כמה יהיה מוכן להשתדל כדי לרצות את חברו אשר
נפגע ממנו.

ברכות

מזל טוב למשפחת קרייטנברג ה"ו לרגל הולדת הנכדה, בת לאורית
ואלעזר ה"ו. יהי רצון מלפני שוכן מרומים שיזכו לגדלה עם כל
יוצאי חלציהם באושר, שמחה ונחת לאהבת תורה ויראת שמים,
וימצאו חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

תשובות זזכה

התשובות הנכונות לפרשת ויחי הם:

1- ב' 2- ג' 3- ג' 4- ב' 5- א' 6- ג' 7- ג' 8- ד' 9- ג' 10- א'
הזוכה בהגרלת הפתרונות הנכונים לפרשת ויחי הוא: גועם גודלי ה"ו

בדרך הקסומה בין עצים ופרחים מלבליים, התנהלה לה מרכבה
בעצלתיים. העגלון עשן את מקטרתו בנחת, תוך שהוא מזמזם ניגון
עליז, והמושכות רפויotes לו בידיו.

נראה היה, כי גם הסוס מרוצה מהחופש המעט, שניתן לו, שכן הוא
סטה מעט לצד הדרך והשיב את רעבונו בעשבים שבצידי הדרך.
"סליחה", נשמעה קריאה מתוככי העגלה, "אפשר אולי להזדרז
מעט, אנחנו ממהרים". "מה אמרת?" שאל העגלון. "סליחה", אמר
שנית הנוסע, "אנחנו ממהרים, עלינו להגיע לחתונת בני, אשר
אמורה להתחיל בעוד כשעה וחצי. אם נמשיך בקצב נסיעה איטי
זה, נגיע לברכת המזון. והבעיה היא, שהחתן הלא הוא בני, יושב
עמנו פה בעגלה..." העגלון, היטיב אחיזתו במושכות והצליף על גב
הסוס. הסוס הרים את רגליו, והעגלה הגבירה את קצב נסיעתה.
הנוסע - הוא הגאון רבי דוד בכר, מגדולי התורה בתורכיה
בתקופתו של בעל ה"נודע ביהודה", אשר משיא באותו ערב את
בנו, בשעה טובה ומוצלחת. כל יושבי העגלה נרגשים מאד, וקצרה
רוחם להגיע למקום השמחה.

חלפו רק עשר דקות, ושוב חולם לו העגלון, הסוס מטייל לו בנחת
על הדרך הכבושה, והנסיעה מתנהלת בעצלתיים. "נו, הזדרז!"
קורא רבי דוד בכר, "השעה כבר שש וחצי, והזמן מאוד דוחק לנו!"
העגלון הצליף בסוס, אך הבהמה בשלה, משרכת אט-אט את ארבע
רגליה, והנוסעים - סבלנותם פוקעת. "שלומיאל שכמוך, אינך
יכול להזדרז?! קורא רבי דוד בקוצר רוח. אז, סוף סוף, נתן העגלון
צליפה בשוט, והסוס הבין את הרמז ופתח בדהרה.

לא חלפה אלה מחצית השעה, ומשפחתו של רבי דוד בכר כבר
הייתה במקום החתונה. שילם רבי דוד לעגלון את שכרו ונכנס
לאולם השמחות, והחתונה החלה.
למרות אוירת השמחה שהייתה באולם, ניכר היה, כי דבר-מה
טורד את מנוחתו של הגאון. ואכן מיד אחר החופה, נגש רבי דוד
אל המחותן והתנצל, כי עליו לצאת לרגע לסדר משהו חשוב.
יצא רבי דוד בכר אל הרחוב וחיפש את העגלון, אך העגלון כבר
יצא לדרך. בלא להתמהמה שכר רבי דוד עגלה ויצא אל דרך המלך
לחפש אחר העגלון.

נר ה' נשמת אדם, גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת:

יחיאל (יחיא) בן יוסף ונעמה ארז ז"ל רחמים בן ורדה נחום ז"ל חיים בן אליס עציץ ז"ל אשר בן ר' שמעון הופמן ז"ל חיים בן
אורול ניאזוב ז"ל רפאל בן עלושה הכהן ז"ל משה בן עילו ביטון ז"ל יעקב בן יפת תואר באייבצ'וב ז"ל שמואל בן שרה חנימוב ז"ל
שרה מזל טוב בת לאה סימן טוב ז"ל חנה (חנינה) בת בודה עמור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.א.

יהי רצון שישלח הקב"ה רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל ובכללם ל:

אברהם בן מסעודה אמיר ה"ו הילד בן ציון יונה בן חנה אביגיל ה"ו נוראל בן גוהרה נאמן ה"ו אושרת בת ציפורה כהן ה"ו
זינה בת בואנו ניאזוב ה"ו נירית בת מזל אהרוני ה"ו רחל שרה בת אסנת למפל ה"ו

מאוצרות התורה לילדים

ילדים יקרים וחביבים, עשר מכות הכה הקב"ה הוא את המצרים, וכולן היו מידה כנגד מידה. וכולן באו ללמד את העם המצרי, את פרעה ואת כל גויי הארץ מה גדול כוחו של ה'. ה' נפרע מן המצרים באותו אופן בו חשבו להרע לישראל. וכל מכה ומכה הייתה כנגד פורענות אחרת של מצרים:

דם – שפכו המצרים את דמם של ישראל בהשליכם את בניהם ליאור, לכן באה מכת הדם ומלאה את היאור ואת כל ארץ מצרים בדם. צפרדע – צעקו בני ישראל באזני המצרים ובקשו כי לא יהרגו את ילדיהם – והמצרים אטמו אוזניהם כאילו אינם שומעים. באה מכת הצפרדעים המקרקרות בכל מקום, והרעשה להם מכל עבר. כינים – התעמרו המצרים בישראל והעבידו אותם בעפר הארץ, באו הכינים שיצאו מעפר הארץ להשחית מהם את כל תענוגות החיים. ערוב – היו המצרים פורצים לבתי ישראל וחוטפים ילדיהם לעבודה קשה, במכה זו באו חיות רעות אשר טרפו את בניהם של המצרים. דבר – היו המצרים גוזלים את מקנה ישראל עתה – נכחד המקנה שלהם ונשאר רק אצל בני ישראל. שחין – היו המצרים מבזים ומשקצים את ישראל כאלו היו טמאים, עתה הפכו הם עצמם להיות טמאים ומשוקצים.

שאלות לילדי כיתות א' עד ג' (חלק מהשאלות עפ"י "אוצרות התורה")

1. לאיזה בעל חיים נהפך המטה של אהרון כשהשליך אותו לפני פרעה?

א. נחש. ב. גמל. ג. תנין. ד. כינה.

2. איזה מכות הצליחו החרטומים לעשות ואיזה לא הצליחו?

א. דם הצליחו צפרדע וכינים לא. ב. דם וצפרדע הצליחו, כינים לא. ג. דם לא הצליחו וצפרדע וכינים הצליחו. ד. אף תשובה לא נכונה.

3. עשר מכות הכה ה' את המצרים, מדוע בחר דווקא במכות אלו?

א. המכות היו מידה כנגד מידה. ב. אין סיבה מיוחדת לכך. ג. כדי לפגוע בכל, בדומם, בצומח, בחי ובאדם. ד. תשובות א' וג' נכונות.

4. איזה תבואה נפגעה במכת הברד ואיזה לא נפגעה?

א. כל התבואות הוכו. ב. הפשתה הוכתה והשעורה לא. ג. הפשתה והשעורה הוכו והחיטה והכוסמת לא. ד. מכת הברד לא פגעה בתבואה.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ד' עד ו', ז' וז'

5. התורה נדרשת ב"קל וחומר" היכן בפרשה נמצא אחד מעשרה קל וחומר שבתורה?

א. בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה. ב. אם לא אהרון לא ישמע פרעה, קל וחומר למשה שהוא ערל שפתיים.

ג. החרטומים לא הצליחו לעשות מכת כינים, קל וחומר שלא יצליחו את הערוב. ד. אף תשובה לא נכונה.

6. על איזה עניין פירש רש"י "נס בתוך נס"?

א. מטה (ולא תנין) אהרון אכל את מטות החרטומים. ב. האש והברד מעורבים. ג. גם המים שבעצים הפכו לדם. ד. א' וב' נכונות.

7. "...ויסר הערוב מפרעה..." (פרק ח') מדוע במכת הערוב ה' הסיר את ערוב ולא המיתם כמו במכת צפרדע?

א. כדי שלא יהנו מפרוות החיות. ב. שלא לגרום צער בעלי חיים. ג. ה' שמר אותם לפעם אחרת. ד. שהמצרים לא יטענו שהם הרגו אותם.

8. "ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלוקים לפרעה..." (פרק ז') למה הכוונה "אלוקים לפרעה"?

א. ללמדו מי האלוקים האמיתיים. ב. לשפוט אותו ולרדות בו. ג. להוכיח לו שאינו אלוקים. ד. תשובות ב' וג' נכונות.

שאלות לכיתות ז' וז' – ממפרשים אחרים על התורה

9. "הנה יד ה' הוי'ה בְּמִקְנֵךְ אֲשֶׁר בְּשֶׂדֶךָ..." (פרק ט) לפי פירוש הרמב"ן האם המקנה שבבית נפגע ממכת הדָבָר?

א. לא, רק המקנה שבשדה נפגע. ב. המקנה שבבית חלו, ואלו שבשדה מתו. ג. לא היה להם מקנה בבית. ד. אף תשובה לא נכונה.

10. "ויקרא פרעה כי חדל המטר... ויִסְפָּף לְחֹטְאֵי וַיִּכְבַּד לְבָבוֹ..." (פרק ט) לפי פירוש הרשב"ם מדוע בהכבדת לב זו מודגש "ויִסְפָּף לְחֹטְאֵי"?

א. הכבדת הלב אחרי שבע מכות היא חטא. ב. הכבדת הלב הזו הייתה אחרי שבארבה - הודה ואמר "אני ועמי הרשעים."

ג. עד כה ה' הכביד את ליבו, ובמכה זו הכביד את ליבו בעצמו. ד. ב' וג' נכונות.

לימוד פורה ומהנה

כללי השתתפות

- ❖ להניח בתיבה בבית הכנסת הספרדי המרכזי, בבית משפחת בוחניק. או לדוא"ל - nimsin@zahav.net.il בתוך שבועיים.
- ❖ בין הפותרים נכון יוגרל ספר או שובר קניה בסך 20 ₪ למימוש בכלבו כוכבי, או במתנת חן. המתמידים חומש מלא יזכו בפרס ללא הגרלה.